

Mirko Kunčič:

Cigančkova pesem.

*Pred znamenjem vaškim ciganček
na gosli igra vsak večer
in poje ... Srce še ni čulo
tako žalostne pesmi nikjer.*

*O deklici reoni nam poje,
ki v svet je od doma zbežala
pred mačeho hudo in bridko
po gozdu samotnem jokala ...*

*O slavčku nam poje, ki tiho
nad grobom je njenim zakrožil
in svojo bol brezi žalujki
s prituženim glasom potožil ...*

*Pred znamenjem vaškim ciganček
igra vsak večer. Za slovo
zapoje še tisto o sreči —
in vsem je pri srcu hudo.*

Venceslav Winkler:

Dvoje rok.

*Očka, očka, kaj je strah? —
Strah je dvoje mladih rok,
dvoje rok kot jeklo in železo,
dvoje rok kot kamen kremen.
Vzdignejo se — svet obstane,
padejo — se zemlja zgane.
Dvoje trikrat prekovanih rok:*

*V solzah materine bolečine,
v ognju svojega trpljenja,
sili mladega življenja.
Dvoje mladih, trdih rok —
strah gasnočih ruševin,
pesem delavskih otrok:
bodi tak še ti, moj sin!*